

HET IS EEN VREEMDELING ZEKER

EENACTER
Twee dames, één heer

Gerben Pijl

KORTE INHOUD:

Jacqueline zorgt voor haar moeder Francine. Francine heeft altijd geweigerd in een bejaardentehuis te gaan wonen en daarom heeft Jacqueline uiteindelijk besloten haar moeder in huis te nemen. Jacqueline is gescheiden van Pieter en woonde dus toch alleen, waardoor er weer plek was voor haar moeder. Moeder Francine is echter dement aan het worden. Ze is steeds vaker in de war en ze lijkt soms wel een kind van 12. Jacqueline heeft het er maar zwaar mee.

De feestdagen staan voor de deur en het heerlijk avondje is gekomen. Jacqueline heeft haar ex-man Pieter gevraagd om nog een keertje Sint te spelen. Dat is leuk voor moeders en dat breekt weer eens de dag. Pieter heeft toegestemd en zal op de avond van vijf december aankloppen bij het huis om de twee dames een mooie avond te bezorgen. Het enige wat hij nog moet doen is het pak ophalen. Het wordt een avond om nooit te vergeten.

SPELERS:

JACQUELINE BAAS:

Montere dame van middelbare leeftijd. Ze is een gezellige prater en heeft een hart van goud. Ze zorgt thuis voor haar moeder die niet goed ter been meer is en bovendien steeds meer in de war raakt. Ze is gescheiden van Pieter, maar ze hebben nog wel een goede band met elkaar.

FRANCINE DEN BAKKER:

Oude dame van 89. Ze is moeilijk ter been en zit vaak in een rolstoel. Ze is zachtaardig en een beetje kinds. Ze is snel blij en raakt niet snel van slag. Ze gelooft nog in sprookjes.

PIETER BAAS:

Gezellige goedzak. Een beetje een zakenman die weinig tijd heeft gehad voor zijn gezin en uiteindelijk daardoor is gaan scheiden van zijn vrouw. Hij heeft een goed hart, maar is soms een beetje slordig.

DECOR:

Gezellige huiskamer met een bank, een tafel en wat stoelen. Er staan pepernoten op tafel en er ligt wat inpakpapier op de grond. Verder een normale huiskamer. Op de salontafel staat een telefoon.

HET STUK

Jacqueline komt binnen met een stapeltje chocoladeletters en marsepein in haar handen. Ze kijkt om zich heen, maar ziet niemand. Dan gaat ze zitten en begint de letters en wat andere cadeautjes in te pakken met het papier dat overal verspreid ligt. Steeds kijkt ze achterom om te zien of er niet iemand de kamer binnenkomt. Dan kijkt ze op haar horloge en loopt naar het raam. Ze kijkt bezorgd. Dan loopt ze naar de tafel en pakt de telefoon. Ze bladert in een adressenboekje, op zoek naar een nummer.

JACQUELINE:

Even kijken hoor. Pieter thuis, Pieter werk, Pieter mobiel, hebbes.

Plotseling gaat de telefoon. Jacqueline gilt het uit van schrik. Dan pakt ze op.

JACQUELINE:

Met Jacqueline Baas. Pieter?. Ik wilde je net bellen. Waar ben jij nu ? Op kantoor? Nu nog? Maar je redt het toch nog wel hierheen? Ik heb alles al klaar staan..... Nou, wat dacht je? Pakjes, chocolademelk, pepernoten, een hele koelkast vol vreten..... Ja dat snap ik, je werk moet ook af. Maar heb je al naar buiten gekeken? Er komt een sneeuwstorm aan. Het was ook al op de radio. Schiet je wel op dan?.... En je pak? Dat moet je nog ophalen? Jeetje man, ik had net zo goed zelf voor de Sint kunnen spelen. .... Ja ja...schiet nou maar op. Tot zo!

FRANCINE:

(vanuit de gang, buiten de woonkamer)

Wie was dat liefje? Hoorde ik je aan de telefoon?

JACQUELINE:

Niemand ma. Ik bedoel.... Ik heb even met de buurvrouw gebeld. Er komt een sneeuwstorm aan en ik was bang dat zij haar raam boven nog had open staan.

FRANCINE:

Wie heeft er met dit weer nu nog een raam open?

JACQUELINE :

Je weet het maar nooit ma. Ben je al klaar? Moet ik je even helpen aankleden?

FRANCINE:

Nou, als dat zou kunnen mijn kind. Mijn panty's zitten vast in de wielen van mijn rolstoel.

Jacqueline frommelt nog snel even wat letters in het pakpapier en stopt alles in een grote jute zak. Ze zet de zak in de keuken, net achter de deur. Dan schuift ze nog snel wat papier onder de bank en klopt haar kleren af. Dan loopt ze naar de gang. Even later komt ze terug met haar moeder Francine, die in een rolstoel zit. Ze duwt haar de kamer in.

FRANCINE:

Zo, is dat even gezellig! Is het al kerst?

JACQUELINE:

Eh... nee, niet echt. Hoe kom je daar nu weer bij?

FRANCINE:

Nou, pepernoten, marsepein. Ik ben niet gek kindje.

JACQUELINE:

Dat is geen kerst moeder, dat is Sinterklaas. Het is vijf december.

FRANCINE:

Dat zeg ik toch. Het Heerlijk Avondje is gekomen.

JACQUELINE:

Je zei kerst moeder....

Francine kijkt streng over haar brilletje heen naar Jacqueline. Even blijft het stil. Dan haalt Jacqueline haar schouders op en pakt een schaal met pepernoten. Ze biedt het aan.

JACQUELINE:

Wil je misschien een pepernoot moeder?

FRANCINE:

Ach, wat heerlijk! Is het alweer Sinterklaas? Wat gaat die tijd toch snel hè kind?

JACQUELINE:

Nou, moeder. Zeg dat wel. Zit u hier goed? Ik ga even wat chocolademelk opwarmen.

FRANCINE:

Ik zit prima kind. Heerlijk. Heb nog nooit zo lekker gezeten. Die rolstoelen van tegenwoordig zijn zo gek nog niet.

JACQUELINE:

Nou niet sarcastisch gaan doen ma. Dat kan ik er nu echt even niet bij hebben.

FRANCINE:

Wat ben je nerveus kind. Is er iets aan de hand? Waar is Pieter eigenlijk? Is ie nog boven? Of op zijn werk?

JACQUELINE:

We zijn gescheiden moeder. Al een jaar of twee. Weet u het weer? Daarom kon u lekker bij mij komen wonen.

FRANCINE:

Gescheiden? Wat zonde lieverd. Het was zo'n leuke man!

JACQUELINE:

Ik heb hier even geen zin in hoor. Eet lekker je pepernoten, dan ga ik de keuken in voor wat hapjes en warme chocolademelk.

FRANCINE:

Warme chocolademelk? Wat een heerlijkheid! Is het alweer Sinterklaastijd? Oh daar geniet ik toch iedere keer weer van. Die verse melk, direct uit een pan. Een pepernoot erbij en alles is weer goed. Nu nog wat pakjes, want ik ben heel zoet.

Jacqueline kijkt verbaasd naar haar moeder. Francine graait als een klein kind in de schaal met snoepgoed. Jacqueline kijkt hoofdschuddend en met een glimlach toe. Dan loopt ze naar het raam en kijkt op haar horloge. Ze kijkt bezorgd. Ze schudt haar hoofd en loopt naar de keuken. De telefoon gaat. Francine kijkt op. Ze rijdt naar de tafel en pakt de hoorn op.

FRANCINE:

Hallo? Wie is daar? Wie? Pieter? Die ken ik niet.

Francine gooit de hoorn weer op de haak en gaat verder met smullen. Dan gaat weer de telefoon. Francine zucht en pakt de hoorn weer van de haak.

FRANCINE:

Ja! Wat is er nou? Wie? Pieter wie? Pieterbaas? Zeg, ik ben niet gek. Ga iemand anders lastig vallen!

Francine gooit de hoorn er weer op en spuugt even op de telefoon van frustratie. Jacqueline komt binnen met een dienblad vol lekkers, een banketletter, chocolademelk en wat meer snoepgoed.

JACQUELINE:

Kijk eens moeder. Heerlijke warme chocolademelk. Hoorde ik net de telefoon? Wie was dat?

FRANCINE:

Zwarte Piet, nu goed.

JACQUELINE:

Even serieus nu ma. Wie was het?

FRANCINE:

Dat zeg ik toch! Zwarte Piet. Hij klonk een beetje boos. Verkeerd verbonden denk ik.

JACQUELINE:

Zeg dat dat meteen. Zo, alsjeblieft, kijk uit het is nog warm. Zit je lekker?

FRANCINE:

Heerlijk. Ik heb nog nooit zo lekker gezeten. Die rolstoelen van tegenw...

JACQUELINE:

Ma! Ophouden nu hoor!

Dan wordt er hard op de keukendeur geklopt. Francine kijkt verschrikt naar haar dochter. Jacqueline glimlacht geheimzinnig en staat op van de bank.

JACQUELINE:

Nou, nou. Wie zal dat nu toch weer zijn? Het is een vreemdeling zeker?

FRANCINE:

Die verdwaald is zeker?

JACQUELINE:

Ik zal hem even vragen naar zijn....

FRANCINE:

...Verblijfsvergunning!!

JACQUELINE:

Nou ma! Doe eens rustig!

Jacqueline loopt de kamer uit. Francine blijft wat ongemakkelijk zitten luisteren. Er klinkt een hoop gestommel en gepraat vanuit de keuken.

JACQUELINE:

Nee maar, Goedheilig Man. Wat een verrassing. Waar hebben we dit aan te danken?

SINT:

Dag lieve Jacqueline. Zou ik even verder mogen komen? Het is verdraaid koud buiten.

JACQUELINE:

Maar natuurlijk Sinterklaas. Komt u toch verder!

Francine luistert aandachtig mee. Ze doet nog snel haar kapsel goed en strijkt haar rok glad. Ze veegt haar mond goed af en gaat keurig recht zitten. Jacqueline komt de kamer binnen, gevolgd door de Sint. Hij draagt eenzelfde jute zak als die Jacqueline even daarvoor in de keuken had gezet.

SINT:

Zo zo zo, zijn hier nog stoute kindertjes!?

FRANCINE:

Wat denk je nou zelf? Zie ik eruit als een kind?

JACQUELINE:

Ma! Gaat u toch lekker zitten Sint. Kan ik u iets te drinken aanbieden?

SINT:

Nee dank u wel, mevrouw Baas. De Pieten wachten buiten met mijn schimmel. Ze moeten anti slip hoefijzers aanbrengen. Met die sneeuw lazert ie zo naar beneden natuurlijk.

Francine begint te lachen. Ze is blijkbaar al wat ontdooid. Vol spanning kijkt ze naar de grote jute zak die de Sint bij zich draagt. De Sint ziet het en gaat naast haar zitten op de bank. Hij kijkt eens goed naar Francine. Ze begint als een kind te giechelen.

SINT:

Zo Francine. Jij hebt vast wel zin in een leuk cadeautje. Je kijkt nog net zo gretig als 80 jaar geleden. Weet je nog? In de van Welderenstraat? Je kleine roze jurkje, met witte bloemen. Je vlechtjes. Oma die in de kerstboom was gevallen buiten in de sneeuw.

FRANCINE:

Hoe weet u dat nu weer?

JACQUELINE:

Ja. Hoe weet jij dat nu weer. Ik bedoel u....

Jacqueline kijkt vol ongeloof naar de Sint. Ze kijkt hem diep in de ogen aan. De Sint knijpt even in haar wang.

SINT:

Dat staat allemaal in het grote boek. En bovendien...ik was er zelf bij natuurlijk.

FRANCINE:

Dan weet u ook nog vast wat ik heb gekregen toen. Van u.

SINT:

Maar vanzelfsprekend mijn kind. Die mooie medaillon, met een fotootje van je papa erin.

Francine kijkt verbaasd naar de Sint. Het blijft even stil. Jacqueline tikt de Sint op zijn schouders en wenkt hem. De Sint pakt een pakje uit de zak en geeft het aan Francine. Dan staat hij op en gaat bij Jacqueline staan.

SINT:

Kijk eens lieve kind. Hier is je eerste pakje. Kijk maar eens wat er in zit. Ik moet nu even met je dochter praten.

JACQUELINE:

Wat ben jij in hemelsnaam aan het doen, Pieter.

SINT:

Wat bedoel je?

JACQUELINE:

Hoe weet jij al die dingen ineens?

SINT:

Maak je maar niet druk. Ik heb ook iets voor jou hoor.

De Sint draait zich om en loopt naar de jute zak. Ondertussen heeft Francine haar pakje uitgepakt en slaakt een kreet. Ze houdt een prachtige jurk omhoog. Jacqueline is stomverbaasd.

FRANCINE:

Oh wat mooi. Kijk eens! Deze heb ik altijd al willen hebben.

JACQUELINE:

Hoe komt die er nu in? Hoe kan dat nou??

Jacqueline loopt naar de jute zak en begint te graaien. Ze snapt er niets van. Het is blijkbaar niet de zak die ze zelf heeft ingepakt en in de keuken heeft gezet. Ze loopt snel naar de keuken.

FRANCINE:

Wat heeft die nu weer?

SINT:

Laat haar maar even. Ze moet er weer even in leren geloven denk ik.

Jacqueline komt weer terug uit de keuken met de andere jute zak. Ze wijst naar de Sint en naar zijn jute zak.

JACQUELINE:

Hoe kan dat? Waar heb je die spullen vandaan? Hoe? Ik.....

Jacqueline gaat verbaasd zitten op de bank. De Sint geeft haar een pakje. Dan wordt er wederom hard op de deur geklopt. Jacqueline slaakt een kreet van schrik. Francine klapt in haar handen van blijdschap. De Sint geeft Jacqueline een pakje.

SINT:

Daar zul je mijn Pieten hebben. Ik denk dat mijn paard al klaar is voor het grote werk. Nou meiden. Het was me een waar genoegen. Geniet nog van de avond en van jullie cadeautjes. Ik laat mezelf wel uit.

FRANCINE:

Dank u wel Sinterklaas!

JACQUELINE:

Wacht even. Ik.....

Einde zichtversie...